

carlogambesciametapolitics2puntozero***

Zonder "metapolitiek" eindigen we altijd met slechte "politiek"*****

Vrijdag 12 december 2025

Het goud van het "volk: geschiedenis, halve waarheden en soeveraenistische (en fascistische) verleidingen

Wanneer Lorenzo Bini Smaghi, degene met de ondeugd van allusie, doet gecontroleerd (zoals bij de val van Berlusconi), stelt dat in de zaak van Italiaans goud "wordt er een storm losgelaten in een glas water" en Hij herinnert zich dat er in 2005 en 2019 soortgelijke

pogingen waren, zegt hij iets historisch waar maar politiek misleidend (*).

Want deze keer is de context totaal anders. En laat het weg betekent, vrijwillig of onvrijwillig, een retorische kust te geven aan degenen die – vanuit de soevereinistische loopgraven – heeft al jaren oude monetaire theorieën geagiteerd vermomd als "gerechtigheid voor het volk".

Om het punt te begrijpen, moeten we even teruggaan. In 1936, in Te midden van het fascisme transformeerde de grote bankhervorming de Bank van Italië in een instelling van het publiekrecht, haar het monopolie toevertrouwd van de kwestie en het kredietsysteem opnieuw ontworpen. Op papier leek het een versterking van technische autonomie; in werkelijkheid was het een autonomie façade. In een autoritaire staat is er geen echte onafhankelijkheid: Politiek bepaalt, de centrale bank voert uit.

De inhoud veranderde pas in de jaren tachtig, met de beroemde "rechtscheiding" in 1981 tussen het ministerie van Financiën en de Bank van Italië. Ciampi en Andreatta breken De verplichting via de National Route om onverkochte staatsobligaties te kopen. Bijgevolg het: 1) vaarwel noodgeldrukker; 2) Vaarwel tekorten die "in de ruwe" worden gedekt; 3) Verwelkom inflatiebeheersing.

Het was een moeilijke overgang, want de rente op de schuld schoot omhoog Upwards: Om echte investeerders aan te trekken, waren PATS niet langer genoeg op de schouders van het ministerie van Financiën. Maar het was ook de enige manier om

een Moderne centrale bank, eindelijk autonoom van de politiek en bovenal in beslissingen en losgekoppeld van de stemmingen van de regering van die tijd. Dat alles in afwachting van een enkele Europese munt. De lezer neemt het ter harte gek.

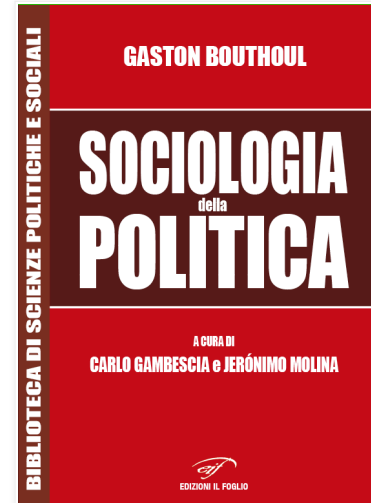

Vertalen

Selecteer een taal

Mogelijk gemaakt door [Google Translate](#)

Nieuw voor herfst 2025

Een kleine klassieker die uiteindelijk in het Italiaans werd vertaald

De recensie van Aldo La Fata...

... in de "Nuovo Giornale Nazionale"

De blog is twintig jaar oud...

... Mijn dank aan de vele lezers.

Carlo Gambescia

Socioloog en essayist.

[Bekijk mijn volledige profiel](#)

Mijn Facebookpagina: [Geblokkeerd...](#)

Kortom: in 1936 was onafhankelijkheid een legale slingers; in 1981 wordt substantie. En het is juist dit historische pad dat het zo vals maakt het idee om goud "terug te herwinnen" om Italië te verdedigen tegen de "Buitenlander".

De garnalenstap daarentegen kwam gisteren met een amendement door Fratelli d'Italia tot de begrotingswet, gericht op het "beschermen van de reserves goud" en om te specificeren dat goud "toebehoort aan het Italiaanse volk" (**).

Officiële reden: onder de aandeelhouders van Bankitalia zijn er ook privépersonen, waarvan sommige terug te voeren zijn op buitenlandse groepen. "Duidelijkheid" zou daarom nodig zijn om "risico's" te vermijden. In een talkshow Deze uitleg werkt. In de economische realiteit iets minder.

Spullen van een vierkant wiel en steen. Want zelfs als er een "dreiging van de buitenlander" zou zijn, zou de kwestie onmiddellijk als een vals probleem worden neergezet.

Italië kan zijn goud niet als onderpand gebruiken bij de ECB: in de eurozone wordt het monetaire beleid centraal beheerd en blijft de ECB onafhankelijk van de lidstaten. Hetzelfde geldt voor de nationale centrale banken, die deelnemen aan het Europese systeem en hun goudreserves niet kunnen gebruiken voor nationale kredietoperaties.

Bovendien is ons goud van weinig tot geen nut als economisch hefboommiddel voor Frankfurt: de waarde van de euro hangt niet af van straatkluizen Nationaal kampioenschap, maar op de algehele geloofwaardigheid van de eurozone en de Europees monetair beleid.

Met andere woorden, het zwaaien van goud als symbool Soevereiniteit is slechts retoriek: de praktische realiteit is dat de verdediging van soevereiniteit van Italië gaat door de stabiliteit van de eenheidsmunt en het vertrouwen van de Markten, niet van metaal in kluizen (***)

Om het maar botweg te zeggen: het probleem is niet het eigendom van goud, maar de Marktvertrouwen dat terecht in overheden en echte indringers die hongerig zijn naar geld voor electorale doeleinden.

De ondergrondse en al te ambitieuze intentie van Fratelli d'Italia is het Europees Systeem van Centrale Banken buigen met een wijziging Identiteit sloop in de budgetavond.

Het is geen toeval dat de ECB om een herziening van de regel heeft gevraagd en wijst op de het risico om de onafhankelijkheid van de Bank van Italië te ondermijnen. Wanneer Frankfurt beweegt zo duidelijk dat we niet langer in de controversie zitten om te zijn Talkshow: we bevinden ons in de institutionele rode zone.

Het hervatten van het thema is niet toevallig. Daaronder ligt een duidelijke traditie politiek. Die ruikt naar bizarre theorieën — een soort van moderne antiek — door professor Auriti (seigniorage, geusurpeerde macht, geld "van het volk"), tot echte antiek fascist die verwijst naar de hallucinaties van Ezra Pound en zelfs daarvoor naar de eigenaardigheden van Silvio's zogenaamde "gratis geld" school Gesell, die rente bekritiseerde als een vorm van woeker en munten voorstelde om de circulatie van rijkdom te stimuleren, maar de accumulatie en daaruit voortvloeiende zelffinanciering van bedrijven te bestraffen. Een zelfmoord.

Visies zonder economische basis, afgewezen door elke centrale bank in de wereld maar nooit echt verdwenen: ze overleven in soevereinistische fora, in

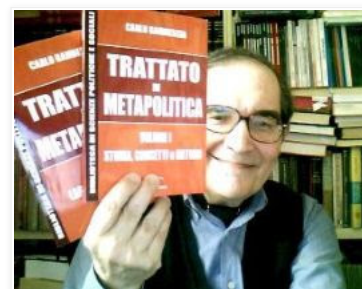
De fascisten worden tot sprake gebracht en de liberalen tot zwijgen gebracht...

Hier is mijn interview over de redenen voor de blokkade

"Strade", een online tijdschrift onder leiding van Carmelo Palma

Carlo Gambescia...

... volgens ChatGPT

Een compleet werk over dit onderwerp.

Hoe je de onderwerpen die elke dag op de blog aan bod komen kunt verdiepen.

Nieuws november 2024

identiteitsfolders, in video's die in uitbarstingen op Telegram rondgaan. Economische stedelijke legendes die altijd fascisten hebben aangetrokken en Nazi's in hun ante, ex, postversies. Alle vijanden van de vrijheid evenals geld als de hoogste vorm van economische vrijheid.

En in feite, nu Fratelli d'Italia in de regering zit — klassiek Pavloviaans-fascistische reflex — die retoriek wordt opnieuw voorgesteld in Institutionele versie: monetair patriottisme, wantrouwen jegens de en de illusie dat het genoeg is om "volkseigendom" te proklameren. van goud om de nationale soevereiniteit te versterken.

Een retoriek, van verhuisde, van "We waren vier vrienden aan de bar", totaal losgekoppeld van de echte mechanismen van een wereldmarkt die leeft, en terecht, In naam van Ubi Bene, Ibi Patria.

Fratelli d'Italia spreekt over het volk, maar aanbidt in werkelijkheid de staat omnivoren, klaar voor alles, zelfs om zijn handen in de kluizen van de centrale bank.

Aan de andere kant, voor liberale economische theorie — de serieuze, niet de talkshowtheorie — De waarde van goud wordt bepaald door de markt, niet door een decreet. Politisering Reserves betekent alleen inzetten op een overdosis statisme: het gebruik van de economie als motor van overheidsuitgaven om consensus te stelen.

Terugkomend op Bini Smaghi, moet worden herhaald dat hij niet ongelijk heeft als hij zich de eerdere van 2005 en 2019. Omdat er discussie was — onhandig gaat het Said — om een

aandeel in het goud te verkopen of de vermogenswinst te belasten. Ideeën Discutabel, maar ingevoegd in een technische redenering. Niet vandaag: 1) niet Er is een echte economische strategie; 2) er is geen concreet doel van beheer van reservaten; 3) het een puur symbolisch gebaar is, gericht op het versterken van een soevereinistische retoriek, en laten we zeggen zonder middelen termen, met duidelijke fascistische verwijzingen.

Alles op hetzelfde niveau zetten is gelijk aan verwarring maken van een interventie met brandstichting. Het huis is hetzelfde, maar de bedoelingen zijn tegenpolen.

Goud wordt niet bedreigd. Aan de andere kant is het vertrouwen van de Markten. Op het uiterste komt en gaat goud. In een geglobaliseerde wereld, Gevolgd door de stromen van elektronisch geld, alleen degenen die nostalgisch zijn autoritair en autarkisch kunnen zich voorstellen dat Italië het risico loopt te verliezen Zijn goud.

Het punt is niet het metaal: het is de politiek die eromheen draait. Achter De slogan van het "volks-goud". Er is verleiding — oud en terugkerend — om de centrale bank weer onder directe controle van de overheid. En laten we het allemaal zeggen om iedereen te verpletteren en Europa te verlaten. Om zelfs verder te gaan dan de wet van 1936 zelf. Een verleiding die heeft niets te maken met liberale democratie en de

Niet de gebruikelijke "bouillon" op Aron

De recensie van Aldo La Fata...

.. In de "Nuovo Giornale Nazionale"

De Metapolitics-blog is ook op Altervista...

Elke dag nieuwe berichten... Veel leesplezier

In Argentinië praten ze over mijn metapolitieke theorie

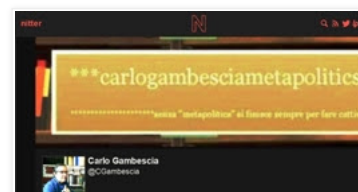

06:37 – Metapolítica según Carlo Gambescia

Mijn pagina op X

En op Nitter...

Elke dag nieuwe berichten...

Een beetje klassiek...

vrijheid van markt, en die in plaats daarvan veel te maken heeft met autarkische nostalgie.

En wanneer zelfs deskundige economen, zoals Bini Smaghi, akkoord gaan met Bewegend in het terrein van halve waarheden, is het risico dat de discussie dat de democratie haar helderheid verliest en, bovenal, dat de burgers worden bij de neus gegrepen.

Samenvattend, in het licht van elektronisch geld, de terugkeer naar de uitwisseling van schelpen, uiteraard gegarandeerd door goud...

Carlo Gambescia

(*) Hier: https://www.adnkronos.com/economia/bini-smaghi-su-oro-di-bankitalia-tempesta-in-un-bicchiere-dacqua-per-distrarre_2iltLBMpDGhYIonDG7IQxQ.

(**) Qui: https://www.adnkronos.com/economia/oro-di-bankitalia-emendamento-di-fratelli-ditalia-per-protggerlo-da-mani-straniere_1BFCLznnLqIzzS1balJNTk.

(***) L'Italia possiede circa 2.450 tonnellate d'oro, tra le prime 10 riserve mondiali, pari a circa 40 grammi pro capite. Rispetto al PIL l'incidenza è modesta e gran parte dell'oro è custodita da Bankitalia o all'estero: serve poco per finanziare lo stato perché come detto nell'Eurozona la moneta è gestita dalla BCE, che resta indipendente dai governi nazionali. Qui: https://www.bancaditalia.it/compiti/riserve-portafoglio-rischi/riserve-oro/index.html?utm_source=chatgpt.com&dotcache=refresh.

Publicato da Carlo Gambescia alle 09:19

Nessun commento:

Posta un commento

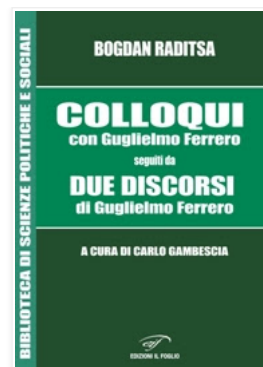
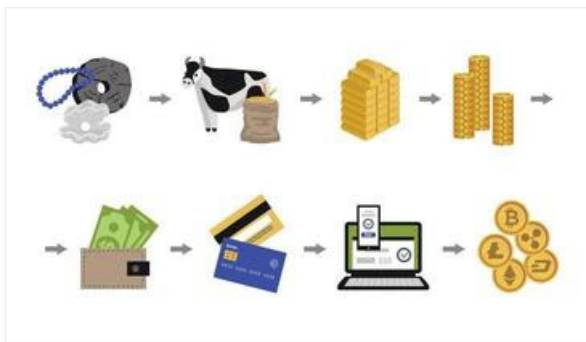
Inserisci commento

Post più recente

Home page

Post più vecchio

Iscriviti a: Commenti sul post (Atom)

Guglielmo Ferrero in het beroemde interview van Bogdan Raditsa

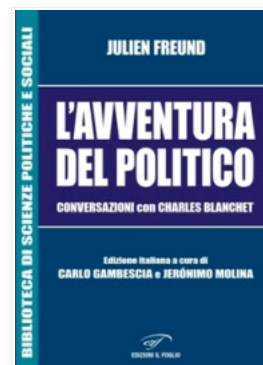
Hier in digitale versie

De recensie van Aldo La Fata...

... in de "Nuovo Giornale Nazionale"

Niet te missen...

Julien Freund, un maestro della scienza sociale e politica...

La recensione di Alessandro Litta Modignani...

... su "Il Foglio"

Novità, marzo 2021

Un piccolo manuale di "sopravvivenza" sociologica

La recensione di Aldo La Fata...